

מ"ת 7836/12/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 7836-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני כבוד השופטת רבקה גלט
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אונגר
נגד-
המשיב
פלוני (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד שלם

החלטה

לפניי בקשה למעצר עד תום ההליכים.

למשיב מיוחסים חמישה אישומים בעבירות אלימות שונות כלפי בת זוגו, אשר בוצעו במהלך החודשים האחרונים.

נכתב בבקשה כי בידי המבקשת ראיות טובות לעבירות, וכי מדובר במשיב ממנו נשקפת מסוכנות ממשית, שכן הוא שב ונוהג באלימות כלפי בת זוגו, באופן אובססיבי ואגרסיבי, פעם אחר פעם, ולאחר מכן מתנצל. למשיב עבר פלילי מכביד, לרבות בעבירות אלימות כלפי בת זוגו, בגין ריצה מאסר למשך 14.5 חודשים. נוכח המסוכנות, נטען כי יש לשים את המשיב מאחורי סורג ובריח.

ב"כ המשיב טען כי הראיות חלשות, וקיים כרסום ממשי במהימנות המתלוננת נוכח התנהלותה. בין היתר, כך נטען, המתלוננת שיתפה פעולה עם המשטרה באופן חלקי בלבד, כשהיא בוחרת מתי ואיזה פרטים למסור. בנוסף, מסרה למשטרה בהודעה מאוחרת ובמכתב, כי הגזימה בתיאור העבירות, החמירה עם המשיב והיא מבקשת לשחררו מן המעצר. ב"כ המשיב הפנה לכך שהמתלוננת התייצבה לדיון על מנת לתמוך במשיב וגם בכך יש כדי ללמד על העדר חומרה באירועים. נוכח הנסיבות, עתר ב"כ המשיב לדחייה קצרה של הדיון, לצורך הצגת חלופת מעצר, אף בטרם יינתן תסקיר מעצר.

לאחר עיון בתיק החקירה, אלה מסקנותיי בשאלת קיומן של ראיות לכאורה:

בעניין האישום הראשון, המתלוננת תיארה את המקרה בהודעתה העיקרית מיום 26.11.20. חיזוק לדבריה ניתן למצוא בתכתובת ווצאפ שלה עם המשיב ממועד האירוע ממש, בו היא טוענת כלפיו כי שבר כיסא ובעט בו לכיוונה. מן התכתובת עולה כי אמנם, הקש ששבר את גב הגמל והוביל להגשת התלונה הוא התנהגות המשיב, שבחר ליטול את מפתחות הרכב שהיה בהחזקת המתלוננת, והדבר עורר את חמתה. בעקבות זאת, פרצה התכתובת נמרצת בין השניים, שהתמשכה משעה 07:29 עד שעה 11:49, בה המתלוננת דרשה בתקיפות רבה כי השיב יחזיר לידיה את הרכב, תוך איום שתפנה למשטרה אם יסרב. בתוך כך, היא מטיחה בו האשמות על התנהגותו האלימה על פני תקופה, וחוזרת ומביעה תסכול, כיוון שהיא עודנה אוהבת אותו. השניים ממשיכים בהתכתבות הסוערת, כשהמתלוננת שבה ומביעה תסכול ממצבה מול המשיב שנוהג באלימות, ופוגע בה, ואילו הוא מנסה ללחוץ עליה שתימנע מפניה למשטרה, ותחזיר את יחסיהם לשגרה. המשיב תוקף ומתחנן חליפות, אך חשוב מאד לציין כי אינו מכחיש את טענות המתלוננת לגבי מעשיו האלימים, אלא מבקש ממנה כי תשוב לחיקו בהתעלמות מתסכולה. גם אם יש בתכתובת כדי ללמד על מורכבות היחסים, הרי יש כאן עדות אותנטית למצבה של המתלוננת ומצוקתה מול המשיב, שאינו מתכחש לאלימות בה נהג כלפיה.

בעניין האישום השני, המתלוננת תיארה את המקרה בהודעתה הנ"ל, כפי שתואר בכתב האישום. בנוגע לאשום זה, אני מוצאת כרסום מסוים בראיות, היות שלא קיימת ראיה חיצונית לתמיכה בהודעה, ומצד שני, יש בתכתובת הווצאפ מאותו מועד, כדי לעורר תהיות. על פי התכתובת, התנהל קשר של התכתבות בין השניים החל משעה 18:11 ועד השעה 22:32, וזאת בעוד המתלוננת עסוקה בענייניה ואילו המשיב ממתיך לה בבית. המדובר בתכתובת אוהבת, שלא עולה ממנה כל רמז לאירוע אלים. ניתן היה לטעון כי האירוע האלים התרחש בשעת לילה מאוחרת יותר, אלא שלא כך תיארה המתלוננת בהודעתה. בנוסף, התכתובת בין השניים מתחדשת למחרת בבוקר ועודנה רגועה ואוהבת, זאת בניגוד לטענת המתלוננת בהודעה, ולפיה כעסה על המשיב, התרחקה ממנו, ופגשה בו שוב רק בערב המחרת.

בעניין האישום השלישי, המתלוננת תיארה את האירוע בהודעתה הנ"ל, וגרסתה נתמכת בתצלומי המעיל שבתיק החקירה.

בעניין האישום הרביעי, המתלוננת תיארה את האירוע בהודעתה הנ"ל, וגרסתה נתמכת על ידי תצלום הפלאפון השבור. בנוסף, ניתן למצוא חיזוק לגרסתה בתמונת החבלה שבתיק החקירה, ובתכתובת הווצאפ, שם היא מזכירה בפני המשיב כי עדיין ישנה חבלה על רגלה, אותה הציגה בפני המשטרה, ואילו הוא אינו מכחיש (פלט עמ' 32).

בעניין האישום החמישי, המתלוננת תיארה את האירוע בהודעתה הנ"ל ועדותה נתמכת בתצלום הבוקסה, השבורה.

סיכומי של דבר, אני מוצאת כי קיימות ראיות לכאורה לגבי כל האישומים, אם כי קיים כרסום לגבי התרחשות האירוע נושא אישום 2.

בסוגיית קיומה של עילת מעצר, יש לקחת בחשבון כי העבירות מקימות עילה סטטוטורית של מסוכנות. בנוסף על כך, כמות האירועים וסוג ההתייחסות השתלטנית לה זכתה המתלוננת מידי המשיב, כפי שניתן להתרשם אף מתוך התכתובות

ביניהם, תומכת במסקנה לפיה נשקפת מצדו מסוכנות כלפיה.

מערכת היחסים הסוערת, הרצופה אירועים אלימים שלאחריהם באה התנצלות תוך הפעלת לחץ להמשך הקשר, היא בעלת פוטנציאל פוגעני ביותר כלפי בת הזוג, ואינני מתרשמת מההתייבות המתלוננת לדיון, שכן נראה כי היא עודנה מתנהלת על פי אותו דפוס בעייתי המוכר לצערנו ממקרים דומים.

בעת בחינת המסוכנות, אני לוקחת בחשבון אף את עברו הפלילי של המשיב. המדובר במי שכבר נדון בגין עבירות סמים, ואלימות, והוטלו עליו עונשי מאסר קצרים. בנוסף, נדון בת"פ 62131-06-18 בגין אלימות כלפי בת הזוג, והוטל עליו מאסר ממושך של 14.5 חודשים. לא הובהר לבית המשפט האם היתה זו אותה המתלוננת שכלפיה בוצעו העבירות שם, אך אין לכך חשיבות, לעניין המסוכנות.

אם לא די באמור, לפני תקופה קצרה הוגש נגד המשיב כתב אישום נוסף בגין עבירות אלימות חמורות כלפי המתלוננת דנן, לרבות איומים, שבירת חפצים באופן אלים לצורך הפחדה, וניסיון לחניקתה תוך גרימת חבלה, בשני מועדים שונים. עולה מכאן, כי המשיב לא הורתע על ידי החקירה הקודמת, ועל כן גוברת מסוכנותו.

לדעתי בכל אלה יש כדי לגבש עילת מעצר ממשית.

למרות כל האמור לעיל, אני מוצאת לנכון לאפשר למשיב הזדמנות להצגת חלופת מעצר, אך לדעתי צריכה זו להיות חלופה בפקוח, להנחת דעתו של שירות המבחן.

לפיכך, אני מורה כי המשיב יישאר במעצר עד להחלטה אחרת.

אני מורה לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר, ולבחון קיומן של חלופות מעצר.

לצורך כך, יידחה הדיון ליום 29.12.20 בשעה 11:30. כיוון שזוהי החלטתי, אני מבטלת את הדיון שנקבע הבוקר באופן טנטיבי ליום 21.12.20.

המשיב יובא באמצעות ועידה חזותית.

המזכירות תודיע לב"כ הצדדים, לשרות המבחן ולשב"ס.

זכות ערעור כדין.

**תיק החקירה הונח בלשכת כב' השופטת אורן, על מנת שיוחזר מחר לבקשת ב"כ המבקשת, באמצעות המזכירות, או באמצעות כב' השופט התורן.

ניתנה היום, כ"ט כסלו תשפ"א, 15 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.